

Δημοτική Αγορά Χαλκίδας:

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ ΜΑΣ ΠΟΛΗΣ

Δημήτριος Δ. Τριανταφυλλόπουλος

Η εσκεμμένη εγκατάλειψη του πριν ενιαίου χώρου Δημοτικής Αγοράς και των δύο πλατειών της, έχει κάνει το θαύμα της, για χάρη των παραδοκούντων «αξιοποιητών» της, που πάντα προτάσσουν την «πρόοδο» της πόλης για να τιμεντώσουν ό,τι ακόμη απέμεινε.

Μόνο που σήμερα ξεγελάνε όλο και πιο λίγους. Διαβάζω αποσβολωμένος από ξένα χείλη για την κάποτε «νυφούλα του Ευβοϊκού», σήμερα αδηφάγο μέγαιρα. Η τωρινή Χαλκίδα κτίστηκε πάνω στα χειρότερα αθηναϊκά πρότυπα, εξαφάνισε το μεγαλύτερο μέρος της νεότερης αρχιτεκτονικής κληρονομιάς – αυτά, από το «πρακτικό» Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας το 2010! Μπορεί να νιώθουμε δικαιωμένοι όσοι φωνάζουμε, εδώ και μισόν αιώνα, για το διαρκές αίσχος συστηματικής εξαφάνισης μνημείων όλων των εποχών στην πόλη μας, αλλά τι βγαίνει με τους θρήνους; Οι Μήδοι – συγγώνη, οι εργολάβοι – περιμένουν επιτέλους να διαβούνε θριαμβευτικά πάνω από τα ερείπια της καταδικασμένης Αγοράς!

Αν είναι έτσι, έχει νόημα ακόμη μια έκκληση για τη διάσωση της Δημοτικής Αγοράς; Πιστεύω ακλόνητα πως ναι! Γιατί δεν θα είναι μόνο μια πράξη σωτήρια για την πόλη, αλλά και μια απόδειξη ισχυρή ότι επιτέλους αρχίσαμε και στον τόπο ας να σκεφτόμαστε λιγότερο εγωκεντρικά, να μαθαίνουμε ξανά, συλλαβίζοντας, την έσχατη ώρα, τα κάποτε τίμια και αδιαπραγμάτευτα: Την ποιότητα ζωής, τη ζωή ως κοινότητα και σχέση, τον βίο μας ως συν-ύπαρξη εν αγάπη και όχι ως εγωλατρική ανθρωποφαγία.

Πιθανόν να απογοητευτούμε ακόμη μια φορά, η πόλη με τους εκάστοτε σπιθαμιαί-

ους «άρχοντες» της να θυσιάσει άδικα και ασυλλόγιστα ακόμη ένα μέγα μέρος της ιστορικής της μνήμης 140 χρόνων, όπως το ξανάκανε τόσες φορές με ακατανόητη ελαφρότητα: όταν ξεθεμελίωσε το κάστρο, έπνιξε τον Καράμπαμπα στις πολυκατοικίες, ξύρισε τον Βελήμπαμπα, μπάζωσε αλύπητα τη θάλασσα, κατεδάφισε την «Παλίρροια», κούρσεψε συστηματικά το ατίμητο Παλιό Νεκροταφείο της, έπνιξε δρόμους αρχοντικούς με οκταόροφα μεγαθήρια, εξαφανίζει καθημερινά κάθε ίχνος από τη μεγαλύτερη τραγωδία του Νέου Ελληνισμού, τη μικρασιατική καταστροφή και... και...

Αλλά εμείς, οι πολίτες της, δεν έχουμε πια κανένα άλλοθι ελαφρυντικών, όταν όλοι οι υπεύθυνοι επιστημονικοί φορείς – Υπουργείο Πολιτισμού, Υπουργείο Περιβάλλοντος, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, Διεθνές Συμβούλιο Μνημείων και Τοποθεσιών (ICOMOS) κλπ – επιμένουν ανυποχώρητα: η Παλαιά Δημοτική Αγορά είναι μοναδικής πολιτιστικής αρχιτεκτονικής, ιστορικής και πολεοδομικής αξίας. Παρά τη σημερινή άθλια εικόνα που αφέθηκε εσκεμμένα να έχει, είναι αποκαταστάσιμες και οι δύο φάσεις της, που συνυπάρχουν αρμονικά. Πρέπει να διατηρηθεί τη μορφή της και τη μακραίωνη λειτουργία της μαζί με τις πλατείες προς όφελος όλων!

Πάλι απαισιόδοξη φωνή ψι-

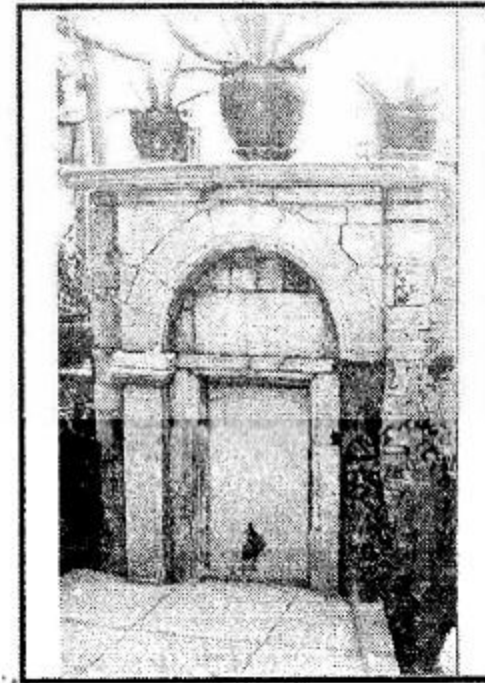
θυρίζει πως είμαι φωνή βωβή εν τη ερήμω, πως σκιμαχώ μόνος εναντίον πάντων για χαμένη εκ των προτέρων μάχη, όπου τα ποικίλα οικονομικά συμφέροντα υποδύονται ξεδιάντροπα «προοδευτικό» μανδύα προστασίας από τον ... «ποντικώνα»(!!!), όταν ...όταν...

Αλλά τα πράγματα αλλάζουν: Το θαρραλέο μανιφέστο από την «Ομάδα Πρωτοβουλίας Πολιτών για τη Διάσωση και Επαναλειτουργία της Δημοτικής Αγοράς» και η πρόσκληση προς όλους μας για υπογραφή του, τα αλληπάλληλα δημοσιεύματα του τοπικού και αθηναϊκού Τύπου, η συνέγερση πολλών φορέων επιστημονικών και πολιτιστικών – όλα δείχνουν πως οι συμπολίτες μας δεν θα παραδοθούν και πάλι αμαχητί στις σειρήνες φθηνής πολιτικάντικης ρητορείας. Ας σταθμίσουμε, για μια φορά επιτέλους, την ευθύνη μας απέναντι στην πόλη μας. Ας μη της δώσουμε στις μέρες μας τη χαριστική βολή, ας της αντιδωρίσουμε ζωή, δημιουργία, μνήμη, πολιτισμό,

Οι Ηρόστρατοι περίσσεψαν στη δύσμοιρη Χαλκίδα, καιρός για αντιστοχασμό και δράση από πολίτες έμφρονους! Πρόκριμα ας είναι η διάσωση και αποκατάσταση της Δημοτικής Αγοράς μας! Δημήτριος Δ. Τριανταφυλλόπουλος : τ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Κύπρου, πρ. Κοσμητορας Φιλοσοφικής Σχολής

Όπου βρίσκω τα γκρεμίζω!

Αυτή, η ωραία Τούρκικη βρύση – η οποία ήταν κατά πολύ ωραιότερη πριν υποστεί ζημιές από άγνωστη σε μας αιτία – ήταν στην αυλή του σπιτιού Γιάννη Χαλβατζή, στην οδό Τζαβέλλα, απέναντι από το Α' ΚΑΠΗ. Υψώθηκε εκεί μια των πιο αποκρουστικών τσιμεντοκατασκευών, καταστρέφοντας η πρώτη, καθοριστικά το τότε υπέροχο στην συνοικία Πλάτωμα.

Με τον μακαρίτη φίλο μου Γιάννη τον Γκίκα – τι θαυμάστα τα βιβλία του Καβοντορίτη από το Γιαννίτσι, συγγραφέα σπουδαίο είχε απονεμηθεί Α' Κρατικό βραβείο από τον δρόμο, του έδειξα την Τούρκικη βρύση – μια από τις τελευταίες τρεις που είχαν διασωθεί. Προτείναμε επειδή είχε αρχίσει η κατεδάφιση του τοίχου της αυλής, να «λυθεί» η βρύση και να μεταφερθεί ακριβώς απέναντι, στην πλατεία Μαργαρίτη. Ήταν μοναδική. Η «απάντηση» ήταν άμεση! Και βέβαια τρελή. Λίγα δυνατά χτυπήματα με φορτωτή την γκρέμισαν. Φόρτωσαν τα «μπάζα» της όπως την έκαναν κομμάτια και τα πέταξαν! Αυτό, σε λίγα λεπτά μετά την φωτογράφιση της. Χωρίς να εμποδίζει, η μεταφορά της ό,τι ευκολότερο. Την ίδια τύχη η τούρκικη βρύση στην αυλή του ξενοδοχείου «Ίρις». Αυτή στο σπίτι της οδού Παιδών. Του χανιού στην οδό Κακαρά. Η παράνοια του ιδιοκτήτη.

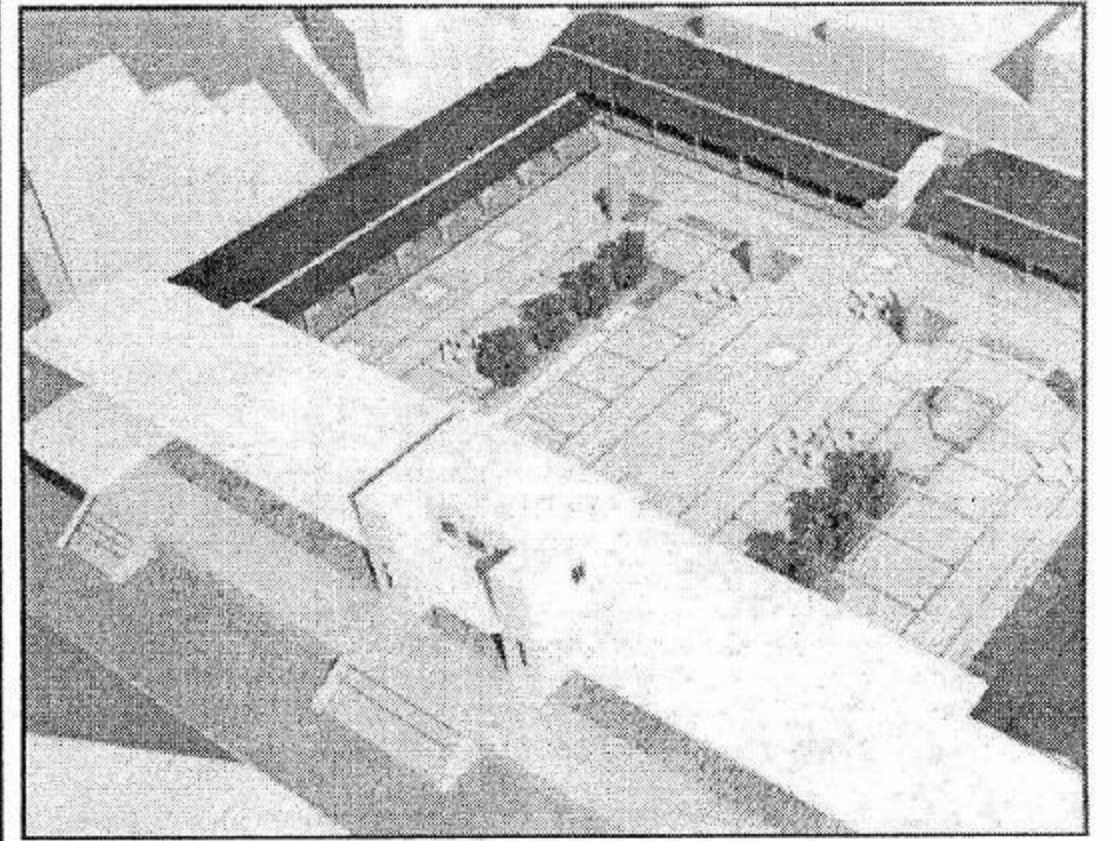
Εξήγηση για την καταστροφή της δεν δόθηκε άλλο από την «απολογία» του σε ερωτήματα: «Μας γκαστρώσατε(!) με τα τούρκικα αρχαία. Όπου βρίσκω τα γκρεμίζω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ:

Η Παλαιά Αγορά

Αγαπητέ κύριε Διευθυντά,

Τώρα τελευταία μας βομβαρδίζουν νεόκοποι σύλλογοι «Διασώσεως της Αγοράς» με μέλη που κυρίως συνίστανται από κατασκευαστές, αρχιτέκτονες και πρώην ενοικιαστές της πάλε ποτέ Αγοράς.

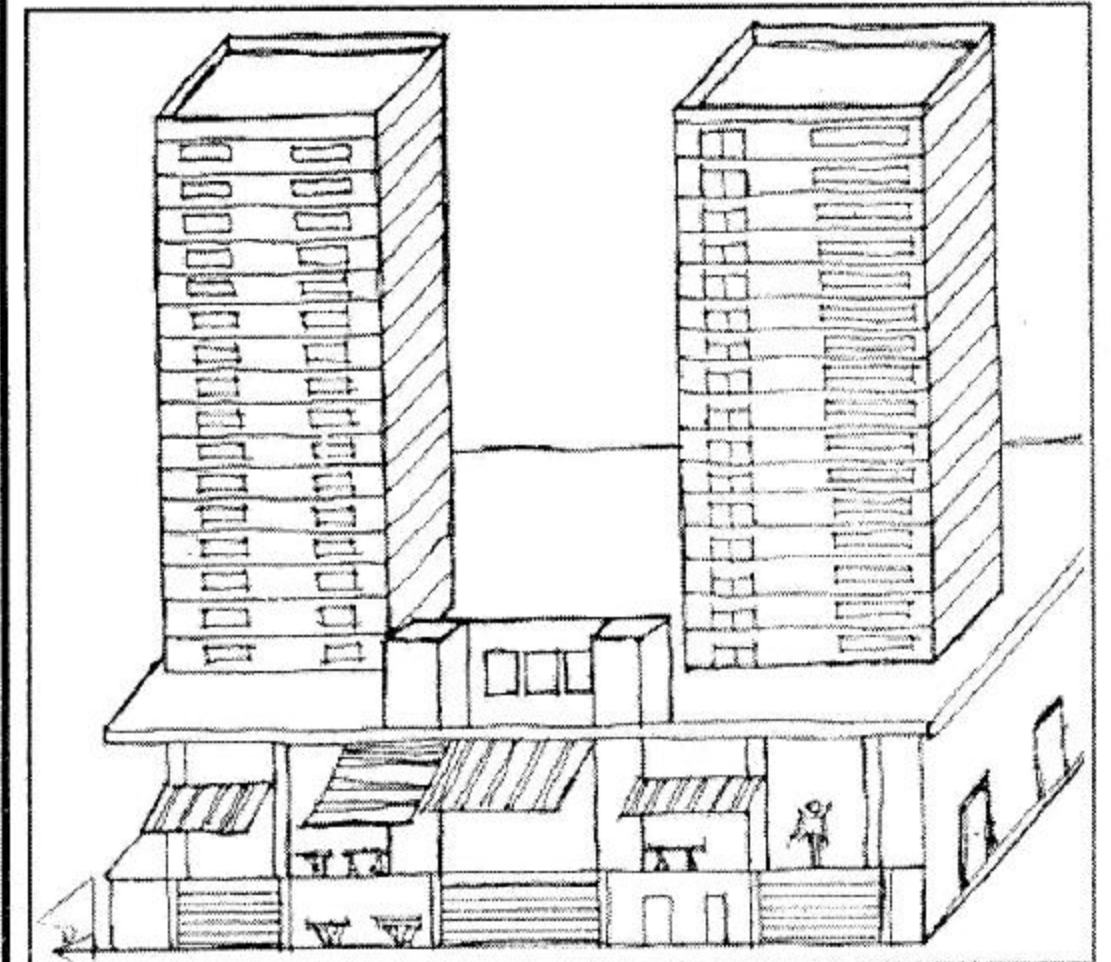

Γίνεται αναφοράς όλους μας να ξανακτιστεί η Αγορά με μελέτη σε νέο σχέδιο. Έχει επανέλθει στην επικαιρότητα ακόμη και το σχέδιο με τους 2 μικρούς ουρανοξύστες.

Λένε πως πρέπει να υπάρχει στο κέντρο της πόλεως Αγορά, πως πρέπει να γίνουν μελέτες για κάποιο σχέδιο. Μας προβληματίζει το γεγονός πως στο νεοσύστατο σύλλογο για την κατασκευή της Νέας Αγοράς, υπάρχουν μέσα αρκετοί μηχανικοί οι ο-

βελτιώσουμε κοιτάμε να την εκμηδενίσουμε.

Το λέω αυτό γιατί όσοι νοσταλγούν τις 3 υπέροχες πλατείες που υπήρχαν μπροστά από την Αγορά, ξέρουν πως και αυτές έτσι ακριβώς κατεστράφησαν. Μετά από μεγαλεπήβολες μελέτες και σχέδια νεωτερισμού. Σήμερα όχι μόνον αυτές δεν είναι εύκολα προσβάσιμες στους περαστικούς (κατοίκους) που αναζητούν κάπου να ξεποστάσουν, αλλά ούτε και στα παιδιά που θέλουν να

ποίο κυριολεκτικά κόπτονται για το όλον θέμα.

Η πραγματικότητα όμως είναι άλλη. Σήμερα δεν μπορεί μια πόλη που βρίσκεται σε ένα από τα ωραιότερα σημεία της γης, με υπέροχη ιστορική – των κατοίκων – διαδρομή, να στερείται στο κέντρο της πάρκα, πλατείες και γενικά ανοιχτούς χώρους.

Η ρυμοτομία της πόλεως δυστυχώς παραμένει ως είχε από την εποχή της Τουρκοκρατίας και τώρα αντί να την

παίξουν, να τρέξουν και να χαρούν.

Η πόλη βρίθει καταστημάτων. Ας φροντίσουμε λοιπόν να προσφέρουμε αυτό που είναι τόσο απαραίτητο σε μικρούς και μεγάλους. Προσβάσιμους ανοιχτούς χώρους. Πάρκα, πλατείες και παιδικές χαρές με δένδρα, σιντριβάνια και γενικά τόπους αναψυχής και ξεκούρασης.

Ευχαριστώ: Με εκτίμηση
Βούλα Αφράτη – Βισβίνη